

та доступною для визначення рівня ліквідності, платоспроможності та фінансової стійкості підприємства. Прибуток є головним джерелом інформації для потенційних інвесторів та партнерів.

Список використаної літератури

1. Шара Є. Ю., Соколовська-Гонтаренко І. Є Фінансовий облік II: навч. посіб. К.: ЦУЛ, 2016. 308 с.
2. Сльозко Т. М. Організація обліку: навч. посіб. К.: ЦУЛ, 2008. 273с.
3. Бухгалтерський облік в Україні. Основи та практика: навч. посіб. В. С.Лень, В. В. Гливенко; за ред. В. С. Лєня. Вид. 4-те Тернопіль: Навчальна книга «Богдан», 2012. 752 с.

Христина Мирон

НАПРЯМКИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ ТА КОНТРОЛЮ ГОТОВОЇ ПРОДУКЦІЇ

В сучасних умовах господарювання успішна діяльність кожного суб'єкта господарювання полягає у підвищенні рівня економічної ефективності виробництва продукції. Виробництво готової продукції та її реалізація завершує операційний цикл у діяльності підприємства. Підприємство має виробляти ту продукцію, яка користується попитом на ринку збуту. Головну роль у забезпеченні конкурентоспроможності підприємства відіграє система контролю за реалізацією продукції та правильність документального оформлення обліку руху готової продукції, оскільки ці чинники впливають на фінансовий результат, який є узагальнюючим показником роботи організації. За таких умов завданням обліку є забезпечення управлінського персоналу інформацією для оперативного регулювання реалізації продукції, планування майбутньої діяльності, запобігання суб'єктивності у процесі прийняття рішень.

Сучасні економісти «готову продукцію» тлумачать, як продукцію, яка повністю завершена обробкою на конкретному підприємстві, пройшла усі стадії технічного випробовування, приймання, укомплектування відповідно до умов договорів із замовниками та відповідає стандартам або затвердженим технічним умовам, не потребує подальшої обробки на цьому підприємстві і здана на склад чи передана замовнику.

Основними завданнями контролю над обліком та документуванням готової продукції на підприємстві є: систематичний контроль за випуском готової продукції, станом збереження на місцях її виробництва, обсягом виконаних робіт; вчасне і правильне документування, оформлення відвантаженої і відпущеної продукції; контроль за виконанням плану договорів-

поставок за обсягом та асортиментом реалізованої продукції, організації розрахунку з покупцями. Під час розгляду нормативно-правової бази обліку та реалізації готової продукції було з'ясовано, що нормативною базою, яка регламентує облік та контроль готової продукції та її реалізації і якою керується підприємство у своїй господарській діяльності, є Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси» [3], Податковий кодекс України [2], а також Інструкції [1] та положення. Згідно з П(С)БО 9, запаси до яких відноситься готова продукція, та які є оборотними активами мають задовольняти наступні вимоги: повинні оприбутковуватись в результаті фактично здійснюваних подій; не повинні бути обмежені у використанні; повинні бути надані для реалізації або використанні в період операційного циклу. Отже, кожен з етапів руху готової продукції характеризується складанням первинних документів, які забезпечують контроль та достовірність обліку. Для підвищення ефективності документування потрібно, щоб відповідальна особа приділяла увагу питанням збільшення обсягу виготовленої продукції, розширенню її асортименту і покращенню якості, вивчаючи потреби ринку, а також посилюючи контроль за працівниками, які забезпечують своєчасне оформлення первинних документів. Також, для посиленого контролю доцільно було б вивчати інформаційні потреби управлінських підрозділів, формувати оперативні дані у вигляді звітів і використовувати їх для оптимізації програми виробництва і реалізації готової продукції.

Окремого вдосконалення вимагають проблеми обліку і контролю на основі інформаційних технологій, а також елементи, які мають відношення до формування собівартості продукції.

В сучасний період принципово змінилось концептуальне поняття суті бухгалтерського обліку, яке направлене на забезпечення обліковою інформацією зовнішніх (кредиторів і ін.) та внутрішніх (керівників різних рівнів управління) користувачів. Переорганізація завдань та функцій бухгалтерського обліку повинна здійснюватися з однієї сторони, в інтересах зовнішніх споживачів інформації, а з іншої сторони необхідно враховувати інтереси і внутрішніх споживачів облікової інформації, що містяться в наявності ефективного механізму рішення проблем, які виникають перед підприємством та впровадження для цього управлінської бухгалтерії, робочого плану рахунків, відповідної методології організації обліку, контролю та аналізу витрат по місцях виникнення і центрах відповідальності.

Важливою умовою успішної діяльності підприємства є досягнення оптимального рівня витрат на виробництво внаслідок чого зросте конкурентоздатність продукції, стане реальним досягненням довгострокового

економічного зростання підприємства, оскільки метою ведення бухгалтерського обліку операцій з виробництва та продажу продукції є надання користувачам інформації про результати діяльності підприємства для прийняття рішень.

Вважаємо, що одним із методів та шляхів удосконалення обліку та облікової політики підприємства є удосконалення управлінського обліку. А саме: основна увага повинна приділятися управлінню затратами як єдиного цілісного процесу, який визначатиме політику підприємства. Необхідно удосконалити нормування матеріальних і трудових затрат на виробництві, покращити методи економічного аналізу собівартості продукції, впровадити методіку комплексного аналізу затрат на виробництво і собівартості продукції.

Список використаної літератури

1. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій: затв. наказом Міністерства фінансів України від 30.11.1999 р. № 291. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0893-99>.

2. Податковий кодекс України : Закон України від від 02.12.2010 р. № 2755-VI. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 9 «Запаси». Наказ Міністерства фінансів України від 31.01.2000 р. № 20. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0751-99>.

Марта Пулик

ОРГАНІЗАЦІЯ І МЕТОДИКА ОБЛІКУ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ОПЛАТИ ПРАЦІ

Сфера обліку та оподаткування оплати праці є однією із найскладніших сфер бухгалтерського обліку через невизначеність та часту зміну законодавства. Ця галузь бухгалтерії є найбільш відповідальною та трудомісткою, й тому займає одне з провідних місць у системі обліку господарської діяльності підприємств.

Максимальної межі заробітної плати не має, а мінімальний розмір оплати праці встановлений в Україні законодавчо і щороку збільшується. В умовах переходу до ринкової економіки удосконаленню повинна бути піддана і організація бухгалтерського обліку оплати праці на підприємствах України. Актуальність розгляду даного питання обумовлена зміною нормативної та документальної бази оплати праці та її оподаткування на підприємствах і